

ցուն 4 սեպտ. 1921, Կիրակի առաւօտ: Նոյն օրը հանդուցելոյն մարմինը հիւանդանոցէն վանք փոխադրուեցաւ, և հետեւալ օրը յուղարկւաւ որով թիւնը տեղի ունեցաւ և մարմինն ամփոփուեցաւ Ս. Փրկչի վանքին դուրիթը հանգ. լուսարարապետներու շարքին:

ԴՌՆԵՍԻՈՍ ԵՊՍ. ԿՍՐԱՊԵՏԵԱՆ, ԳՍՐԹԱԼՅԻ.—Մբ. քարգւնակ եւ փարսուղար. ՏՅ. (1812-1814), կը ձեռնադրուի եպս. 1815 ին. Ս.ս. Կիպրոսի 1817 ին: Հակառակ վանքին մէջ վայելած գիրքին՝ վանքէն կը բաժնուի, կարգը կը թողու եւ կ'ընդունի Բողոքականութիւնը 1824 ին: Ս. Տեղերու մէջ, Յունաց եւ Հայոց վէճերուն և դատերուն Պատմութիւնը գրած է Պատմաքրիստոս անցից Ս. Արոտոյս յաւն 1812-14 խորագրով: Ղալաթիոյ Ազգ. Մատենադարանի Բուրասան խնկոց անուամբ Ս. Գրոց երկհատոր Հոմաբարբառ ձեռագրին հեղինակ կը կարծուի, այս մասին տեսնել Համաբարբառ հիկ եւ նոր կտակարանաց գրքին յառաջաքանը (էջ. Ե. տպ. Երուսաղէմ. 1895): Յիշեալը, 1825 ին, Բաղիչեցի Բարթոլոմէոս վրդ. էն կ'ընդունի յանդիմանական բողոք մը, որ գըրուած է Կիպրոսի Ս. Մակար վանքին մէջ:

ԴՇՆՈՅ ՄՊ. ՆՈՐԱՆԻՉԵՒԱՆՅԻ.— Ինպատ Ս. Յակոբի վանքին Երուսաղէմի մէջ կէս բաժին մթերանոց յիշատակ կը թողու. կը վախճանի 1896 ին:

